

работѣ. Азъ щѣ останѣ тукъ за да чыкамъ онзи издатникъ. Като дойде, азъ щѣ го научѣкъ съ остро-то на ножа. — Ще пролѣкъ кръвь-тѣ на тоя старъ прѣдатель. Дързость, сынко! Нека твоята рѣка бѣде немилостива за да пролѣе кръвь-тѣ на омразныя царь! (Симуиль отива).

ЯВЛЕНИЕ XII.

Сурсовулъ, Владъ, Живко.

Владъ. (на Живка).

Дѣ съ съвѣтници-тѣ? — Нѣма никой. (трѣгва да си отива).

Сурсовулъ.

Живко, дръжъ. (спуска ся на Влада. Оловявать го двама-та).

Владъ.

Георге! що искашь отъ мене?! — Боже мой!

Сурсовулъ.

Мълчь. (запуша му уста-та). (на Живка). Дръжъ яко.

Живко.

Държѣкъ, Господарю.

(Свалить Влада долу, Сурсовулъ изважда ножа си да го коли).

Живко. (оплашенъ).

Що правишь, Господарю! (иска да бѣга).

Сурсовулъ.

Дръжъ! за да не погубѣкъ и тебе.

(Живко държи и очи му гледатъ задъ гърба му. Сурсовулъ обива Влада).